

□ У Смаленску, «горадзе агульнага для беларусаў і расійскіх людзей», адбылася першая сесія Парламенцкага сходу Супольнасці.

1-я—3-я стар.

□ Метадычныя ўказанні па атрымнанні субсідый для маючых патрэбу ў паліпашэнні жыллёвых умоў распрацаваны. Як атрымаць грошы?

1-я стар.

□ Настаўнікі як прадстаўнікі Беларускай інтэлігенцыі напрыканцы стагоддзя.

2-я стар.

□ Гомельшчыну паразіла засуха, а наперадзе — замаразкі...

3-я стар.

ВОЗГЛАДАЕ

ВЫШЭЙШЫ САВЕТ СУПОЛЬНІЦТВА ДЭКАРАВАЎ РОЎНЫЯ ПРАВА ГРАМАДЗЯН БЕЛАРУСІ І РАСІІ

На пасяджэнні Вышэйшага савета Супольнасці, што адбылося 22 чэрвеня ў Брэсце, прыняты рашэнні, якія маюць вялікае значэнне для эканомікі і сацыяльнай сферы Беларусі і Расіі.

Як паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў Кабінете Міністраў Рэспублікі Беларусь, грамадзянам Беларусі і Расіі на тэрыторыі абедзвюх дзяржаў прадстаўлены роўныя права па працаўладкаванні, аплце працы, у галіне аховы здароўя і адпачынку. У выпадку неабходнасці грамадзяне абедзвюх краін змогуць беспераходна абмяняцца сваёй жыллёй. Такім чынам, у дапаўненне да ўжо фарміруемага рынку працы ў перспектыве дабавіцца і агульны рынак жылля. Прэзідэнтамі Беларусі і Расіі ўзгоднены таксама

ХЛЕБ — ШТО ЁСЦЬ ДАРАЖЭЙ...

Па рашэнню мясцовага аблвыканкома (нагадаем, што падобны рашэнні зараз прымаюцца самастойна ў кожнай абласці) з 21 чэрвеня на пяць працэнтаў падаралі хлебавыя і кандытарскія вырабы аб'яднання «Гроднахлебпром». З пазначанай даты гроднаўскі хлеб будзе каштаваць змянілася з 10 на 15 працэнтаў (гэтыя лічбы датычнацца горада, для іншых памер хлебавой набудзі захаваўся ранейшы — 20 працэнтаў).

Такім чынам свае праблемы найперш вырашыў горад, таму ў бліжэйшы час (спецыялісты аб'яднання гэта не адмаўляюць) цалкам верагоднае яшчэ адно павышэнне кошту хлеба ў Гродне — на гэты раз з мэтай кампенсацыі выдаткаў саміх вытворцаў. Дарэчы, аблвыканком ужо ў бліжэйшы час павінен разгледзець прапанову аб'яднання аб павышэнні адпускных цен на хлеб на 100 рублёў з бохана. Нагадаем, што зараз самы таны хлеб у Гродне «Прыднэпроўскі» — каштуе 2600 рублёў.

Што датычнацца кошту хлеба

СУБОТНІ СМЕРЧ НА ПІНШЧЫНЕ

Як ужо паведамылася, над гарадскім пасёлкам Лагішын мінулы суботні надзіяромкам прайшоў страшны смерч. Магутны, ураганскі сілы вецер парваў лініі сувязі, электраперадачу, цалкам разваліў тры жыллы дамы. Таксама сарваны дахі з дзесяткаў жылых і гаспадарчых пабудов. Доўжылася гэта баявая літаральна сем хвілін.

З просьбай пракампенсаваць сітуацыю «Звязда» звярнулася да старшыні Пінскага райвыканкома Васіля Васільевіча Давранічова.

— Паводле папярэдніх падлікаў, матэрыяльныя страты складаюць 2,5 мільярда рублёў. Чалавечы ахвар, на шчасце, няма. Ужо ў нядзелю рашэнні запрэжанаў штаб па ліквідацыі вынікаў стихійнага бедства. Першае, за што ўзяліся, — пошук будаўнічых матэрыялаў. Зразумела, што ў калгасе «Беларусь», які знаходзіцца ў Лагішыне, грошай няма. Будматэрыялы выдадзюцца «напавяр», Дзякуй за шчыры, рублёў 100-200, мікраагаспадарстваў, Ваўкавыскаму цэментна-штыфернаму заводу, іншым прад-

прыствам.

— Дарэчы, колькі ўсяго шыфры спатрэбілася?

— 11 тысяч лістоў.

— І што ўжо зроблена за гэтыя дні?

— Ужо завершаны рамонт жылля, іншых пабудов.

— Як так хутка ўдалося з усім управіцца?

— Усе навакольныя гаспадаркі выдзелілі будаўнікоў. Адначасова, лічы што, рамантаваліся ўсе дамы.

— А як будзеце разлічвацца за ўзятыя «напавяр» будматэрыялы?

— Спадзяёмся на падтрымку з рэспубліканскага, абласнога бюджэту.

Алесь КАРЛЮКЕВІЧ.

ДРУГІ ЎКОЛ — НЕПРЫЕМНАЯ НЕАБХОДНАСЦЬ

96 выпадкаў захворвання на дыфтерію былі адзначаны ў рэспубліцы за мінулыя 5 месяцаў. Таму, нават праведзеныя ў Беларусі ў май прадфітэрыйная кампанія падстаў для заспакоення не дае. Тым больш, што 8 працэнтаў насельніцтва, якое падлягае вакцынацыі, да паліклінік так і не дайшло. А астатнім 92 працэнтам сямейнага насельніцтва нашай краіны неабходна захворвання на дыфтерію перастане пагражаць толькі пры ўмове выканання імі паўторнай прыўкуі. Нагадаем, што кожны вакцынаваны дарослы складаецца з двух (!) прыўвак з наступнай рэвакцынацыяй. Калі прыўкуіцы ўказаны спецыялістамі тэрмін 30—45 дзён пасля першай прыўкуі, дзяцненне першай страціць сілу і вашы «пакуты» марна прападзюць.

Таму медыкі настойліва рэкамендуюць усіх, хто прышоў у май вакцынацыю, свесасчасова звярнуцца да ўрачоў і атрымаць другую «порцыю» вакцыны. Дарэчы, тым, хто прагнараваў гэта мерапрыемства ў час правядзення масавай кампаніі, спецыялісты будучэ таксама вельмі рады.

Надзея НИКАЛАЕВА.

ГАЗ МОЖА СТАЦЬ НЕ ТОЛЬКІ ВІРТАВАЛЬНІКАМ, АЛЕ І ЗАБОЯЦАМ

Жудасная трагедыя адбылася днём у адной са споніскай «хрушчоўцы». Дзве сестры прыехалі з вёскі на кватэру адной з іх, каб памыцца. Аднак у абшчынах час назады не вярнуліся. Трэцяя сестра занепакоілася.

Патэлефанавалішы на суседзкіх і не атрымалішы ніякіх звестак пра сваю радню, яна паехала ў Слоніч. Аднак кватэру, я там — тры трупы. У ваннай працуе газавая калонка, цыка вада... Як засведчыла пазней экспертыза, прычынай смерці дзвюх жанчын і чатырохгадовага сына адной з іх стала атручэнне чадным газам — вышчарна вентыляцыя не працавала, фортка ў кватэры была зачыненая.

Дарэчы, у Слонічце гэта не першы выпадок, калі неспраўнасць газавай калонкі цыгне за сабой бяду. Менавіта па гэтай прычыне спынілася жыццё турэцкага будаўніча з фірмы «Энка».

Барыс ПРАКОПЧЫК.

КРЫК ДУШЫ

ПРАШУ НЕ ДЛЯ СЯБЕ — ДЛЯ ХВОРАГА СЫНА

Прашу рэдакцыю газеты «Звязда» дапамагчы майму сыну, 1984 года нараджэння, вучню 6 класа Дзяржаўнай спецыяльнай школы Стаўбужскага раёна Косцю Евану. Справа ў тым, што ён зараз знаходзіцца на лячэнні за Масквой як перасяленец па абавязковаму адносленню з в. Чырэна-Бозера Хойніцкага раёна. Сын апрамечаны, так званы «чыгальнік», хворе шосты год.

У таксама чарнобыльскі інвалід ІІ групы, удаленнік ліквідацыі аварыі на ЧАЭС і пацярпелы ад выніку. Жонка працуе ў калгасе «Хотава», ужо два месяцы не атрымлівае зарплату, якая складае ўсяго 200—280 тысяч рублёў.

Дзякуй Богу, што хоць старэйшы сын не хворе. А мы з Косцюм стаім на ўліку ў балычню, што знаходзіцца ў Аксакішчыне, і ў Радзійчым в. Ніўнае, Стаўбужскі раён.

Іван ЕВЯНОК.

а. Ніўнае, Стаўбужскі раён.

«ПРАМАЯ ЛІНІЯ»

«ВЫРАТАВАННЕ»

«Звязда» і Беларускі дабрачынны фонд «Дзеці Чарнобыля» праводзяць сумесную акцыю па выяўленню і адпраўцы на аздараўленне за мяжу дзяцей, у першую чаргу з глыбіні, якія атрымалі захворванні ў выніку аварыі на Чарнобыльскай АЭС і зусім альбо ў апошнія год-два не праходзілі лячэння.

Заварт «Звязды» выкідаў вялікую чытацкую пошту. У ходзе правядзення акцыі ўзнікла праблема пытання. Ці ўсе дзеці паедзюць на аздараўленне? Якія краіны будзюць прымаць беларускіх хлопчыкаў і дзяўчынак? Які ўдзел у рабоце фонду прымаюць на грамадскіх пачатках баяд і проста людзі, якім неабяважна лёс нашых дзяцей?

На гэтыя і многія іншыя пытанні дэлегацыя вама, паважаныя чытачы, сябры, 26 чэрвеня, з 12 да 14 гадзін адказа старшыня БДФ «Дзеці Чарнобыля» Генадзь Грушавы. «Правую лінію» з ім «Звязда» праводзіць па тэлефонах: 32-38-92, 32-38-21.

АФІЦЫЯЛЬНЫ КУРС НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ВАЛЮТЫ ІСТОННА НЕ ЗМЕНИЦА

Значны дэлевацыя беларускага рубля, якой чакаюць многія ў бліжэйшы час, не адбудзецца. Аб гэтым заявіў Прэзідэнт краіны Аляксандр Лукашэнка, які хутка падпіша ўказ, што датычыцца рэгулявання курса нацыянальнай валюты.

Як адзначыў кіраўнік дзяржаўнага ўрада рэспублікі прыкладна мале намаганняў, каб знізіць інфляцыю. Паводле слоў Прэзідэнта, дэлевацыя беларускага рубля выкідава б разні розні. «Курсе» ў 15—17 тысяч «зайчыкаў» за адзін долар не будзе ў самай агляднай будучыню, — заявіў Аляксандр Лукашэнка.

Эдуард ПІВАВАР, БЕЛТА.

ТВАЁ ЖЫЛЛЁ — ТАБЕ І ПЛАЦІЦЬ. А ДЗЕ Ж УЗЯЦЬ ГРОШЫ?

Далёка жыць нам, спадары, да рэалізацыі прынцыпу сацыяльнай справядлівасці. Добра, што хоць паміж тама пра яго і імініём нека дапамагчы нашым неўладкаваным абшчэным грамадзянам — пенсіонерам, беспрацоўным, студэнтам.

Бо хто ж ім дапаможа, як не дзяржава. Не на вуліцы ж з нашым выхадзіц, калі наставе тэрмін плаціць за камунальныя паслугі. У гэтым выпадку трэба звяртацца непасрэдна ў родны ЖЭС, каб там пералічылі ўвесь даклад вазшчэ сям'і і вырашылі пытанне аб памеры плашчюкоў. Калі яны складаюць больш за 15 працэнтаў вазшчэ суккупнага даходу, то будзеце вы плаціць крыху менш. На колькі? — невядома, таму што для кожнага прыватнага выпадку вылічэнне свая сума. Гэта можа быць і тысяча, і дзевяць тысяч рублёў. Галоўнае ж — прычыны.

Каб не гублялі грамадзяне веру ў дзяржаву. Цяжка толькі вызначыць справядлівы даход: ты можаш быць на самай справе беспрацоўным, але ездзіць «важынка» ў блізкае і далёкае замежжа і не лічыць сябе абшчэным. На вошта ж тады звяртацца да дапамогі да дзяржавы? Пенсіонерам жа значна цяжэй, бо грошы на дарозе не валютыцца, а плаціць трэба.

Вось і вырашана зараз у Міністэрства жыллёва-камунальнага гаспадарства нека скарачэння працоўна атрымання жыллёвых квот у бок змяншэння вышэй пазначаных 15 працэнтаў да 5—7 працэнтаў для асобных катэгорій грамадзян. Рашэнне аб гэтым зараз толькі распрацоўваецца, але, будзем спадзявацца, усе ж будзе ў хуткім часе прынята адпаведнымі ўстановамі. І дзяржаве на карысць (падару змяншэння колькасці неплачальных катэгорыяў) і, вядома ж, самім людзям.

Мікалай ЛІТВІНАУ.

ПАДПІСКА ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Нагадаем вам, што падпіска на жыццё і да канца года працягваецца. Падпісаныя цэна «Звязды» на 1 месяц складае 13.600 рублёў, на 6 месяцаў — 68.000 рублёў. Памітаеце: «Звязда» — гэта самая сваявая і самая патрэбная інфармацыя.

НАПАДНУЦЬ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Дарэчы, ад МФБ рэспубліка ў 1993—1995 гадах атрымала крэдыт на агульную суму 275 мільянаў долараў ЗША ў выглядзе трох траншаў. Агульная сума запавязанасці рэспубліцы па вышэйпавяжэнных траншах (асноўны доўг плюс праценты), у адпаведнасць са справядлівай Мінфіна аб ліміце знешняга доўгу, на 1 красавіка складала 356,5 мільёна долараў. Першая транша па суме 45,8 мільёна рублёў, яны пайшлі на бягучыя патрэбы заводу.

Акрамя таго, установа, што за знаходжанне пасля канверсіравання рублёвых сродкаў у банк аб'яднаны былі налічаны працэнты ў суме 45,8 мільёна рублёў. Яны пайшлі на бягучыя патрэбы заводу. Ну хіба не па-падарукоў?!

Аднаквы прыклад. Але, міркуючы па тым, што адбылася на Савецкім Кантрольна-палатна ў мінулы панядзелак, гэта далёка не адзіны прыклад. Якому далася доля ад «пірага» і кую яно скарыстала не па прызначэнні. Большасць прадпрыемстваў накіроўвала асноўную частку выдаткаў крэдытных сродкаў на павышэнне ўласных абаротных сродкаў. За кошт чаго і кампелі. Нікога не хваляваў той факт, што, як я ўжо даваў, на дагэту час прыходзіла і плаціць. Тым больш, што інаша выйсці няма. І ўсё ж...

Завод імя Дзяржынскага «выбівае» крэдыт у памеры 5 мільянаў долараў. Усе гэтыя грошы павінны пайсці на закупку абсталявання, якое ў поўнай меры павінна замацаваць гэтых вытворцаў на рынку

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

НА НАРАДЗЕ Ё ПРЭЗІДЭНТА РАЗГЛЕДЖАНА КАНЦЭПЦЫЯ САЦЫЯЛЬНА-ЭКАНАМІЧНАГА РАЗВІЦЦА КРАІНЫ

Канцэпцыя сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны разгледжана 25 чэрвеня на нарадзе ў Прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнка з удзелам кіраўнікоў Кабінета Міністраў, выканаўчай ўлады краіны, прадстаўнікоў банкіўскіх структур.

Гэта перапрадзяна размова ў вузкім коле, якая дасюць магчымасць вызначыць перспектывы работы ў

другім паўгоддзі і на 1997 год, — сказаў кіраўнік дзяржавы пры адкрыцці нарады. Канкрэтныя рашэнні на тактычных і стратэгічных пытаннях, адначасна Аляксандр Лукашэнка, будзюць прыняты пасля прадстаўлення Міністэрствам статыстыкі і аналізу даных аб выніках работы за першае паўгоддзе бягучага года.

БЕЛТА.

ПАРЛАМЕНЦКІ СХОД У СМАЛЕНСКУ ПРАЦУЕ НА СУПОЛЬНІЦТВА

«Мы павінны напайніць канкрэтным зместам усе тыя гістарычныя рашэнні, якія былі прыняты прэзідэнтамі Беларусі і Расіі з падпісаннем Дагавора аб утварэнні Супольнасці». Аб гэтым заявіў Старшыня Вярхоўнага Савета Беларусі Сямён Шароўчэ на правядзенні 25 чэрвеня ў Смаленску першай сесіі Парламенцкага сходу Супольнасці.

Паводле слоў кіраўніа парламента, цпер, на этапе развіцця беларуска-расійскіх уззаемавыгодных, вельмі важна рэалізаваць калібр для дзейнасці ўрадаў нашых дзяржаў. «Можна смела сказаць, што рэалізацыя гэтага праекта пачалася ў Смаленску — горадзе агульнага для беларусаў і расійскіх людзей», — падкрэсліў С.Шароўчэ.

Гарманізацыя эканамічных дэзюх краіны, фарміраванне больш цесных міждзяржаўных адносін у рамках Супольнасці — такая асноўная задача Парламенцкага сходу, лчыць Старшыня Дзяр-

жаўнай думы Расійскай Федэрацыі Геннадзь Селязёў. Паводле яго слоў, ужо ні ў кога не выклікае сумнення тое, што інавацыі і развіццё Супольнасці павінны адпавядаць нацыянальным інтарэсам абедзвюх дзяржаў. Зрэшты, Г.Селязёў адзначыў, што яшчэ трэба будзе правесці вялікую работу па стымуляванню і аздараўленню дзейнасці выдучых расійскіх і беларускіх прадпрыемстваў, сікранізацыі рынковых ператварэнняў. «Таму цпер вельмі важна ў самым сцяглым тэрміне закончыць арганізацыйны перыяд у станаўленні Супольнасці», — адзначыў ён.

Наглядзючы на тое, што пасаджэнне першай сесіі Сходу было наменчана на 25 чэрвеня, парламентарыі абедзвюх краінаў перамажвалі шэраг пытанняў яшчэ напярэддзі вечарам. У час кароткай сутрачэй дэпутаты абедзвюх краінаў і наву камісій, якія будзюць інавацыі ў рамках Парламенцкага сходу. Вырашана стварыць шэсць пастаянных камісій, якія будзюць займацца пытаннямі эканамічнай, знеш-

няй і сацыяльнай палітыкі, культуры і гуманітарнымі пытаннямі, нацыянальнай біснэсвай і абаронай, экалогіяй і прыродна-рэсурсным, прававым і працэсуальнымі пытаннямі. Парламентарыі прышлі да думкі, што саставу камісій неабходна выбарыць, выхадзічы з зацікаўленасці дзяржаў у вырашэнні гэтых пытанняў і прафесійнальнай падрыхтаванасці саміх дэпутатаў.

На першай сесіі Парламенцкага сходу выбраны яго Старшыня. Ім стаў Сямён Шароўчэ. Першым намеснікам выбарыні Генадзь Селязёў, намеснікамі сталі старшыня падкаміі Вярхоўнага Савета Беларусі па справах СНД Аляксандр Козыр і намеснік Старшыні расійскай Дзяржаўнай Сямён Бабурын.

Сутрачэй у Смаленску была арганізаванай Аля. Не думку парламентарыяў дэзюх дзяржаў, менавіта яна з'яўляецца асновай дзейнасці гэтай структуры ў рамках Супольнасці.

Ігар РУБАН, БЕЛТА.

«Кругаварот» крэдытаў МФБ у Беларусі: мільёны долараў «праедзены» і што ж далей?..

Заўважым, апошнім часам усе часцей на старонках перыядычных выданняў аналітыкі спрабуюць «абшмактаць» пытанне, якое датычыцца крэдытавання нашай эканомікі, і інвестыцый, якія, на жаль, упарта не ідуць, прамеа скажам, на жадаючыя ўліцы ў эканоміку «абарончага цэха» былога Саюза. Падстаў, якія тлумачаць такое становішча, шмат. Тут узадаваецца і цярпеліцы шмат правядзення рэформ у эканоміцы, і слабая развіццё прыватнасці, і антырыначны ход падзей у рэгуляванні курсу нацыянальнай валюты... І мала што задуваецца над тым, якім чынам наша рэспубліка выкарыстоўвае тыя сродкі, якія ўсё ж такі нам выдаткавалі на развіццё прамысловасці, на тое, каб рэформы ў эканоміцы справядлі скрануліся з месца. Крэдыты нам давалі. Інаша справа, як іх трацілі. Думаем, у гэтым выпадку правеека, якую правяла Кантрольная палата рэспублікі, і выявіла ўсе тыя збы, што былі дапушчаны і дзяржаўнымі арганізмам, і прадпрыемствам, на развіццё вытворчасці якіх былі кінуты буйныя сродкі. Сродкі, якія наша краіна атрымала ад таго ж Міжнароднага валютнага фонду.

Дарэчы, ад МФБ рэспубліка ў 1993—1995 гадах атрымала крэдыт на агульную суму 275 мільянаў долараў ЗША ў выглядзе трох траншаў. Агульная сума запавязанасці рэспубліцы па вышэйпавяжэнных траншах (асноўны доўг плюс праценты), у адпаведнасць са справядлівай Мінфіна аб ліміце знешняга доўгу, на 1 красавіка складала 356,5 мільёна долараў. Першая транша па суме 45,8 мільёна рублёў, яны пайшлі на бягучыя патрэбы заводу.

Акрамя таго, установа, што за знаходжанне пасля канверсіравання рублёвых сродкаў у банк аб'яднаны былі налічаны працэнты ў суме 45,8 мільёна рублёў. Яны пайшлі на бягучыя патрэбы заводу. Ну хіба не па-падарукоў?!

Аднаквы прыклад. Але, міркуючы па тым, што адбылася на Савецкім Кантрольна-палатна ў мінулы панядзелак, гэта далёка не адзіны прыклад. Якому далася доля ад «пірага» і кую яно скарыстала не па прызначэнні. Большасць прадпрыемстваў накіроўвала асноўную частку выдаткаў крэдытных сродкаў на павышэнне ўласных абаротных сродкаў. За кошт чаго і кампелі. Нікога не хваляваў той факт, што, як я ўжо даваў, на дагэту час прыходзіла і плаціць. Тым больш, што інаша выйсці няма. І ўсё ж...

Завод імя Дзяржынскага «выбівае» крэдыт у памеры 5 мільянаў долараў. Усе гэтыя грошы павінны пайсці на закупку абсталявання, якое ў поўнай меры павінна замацаваць гэтых вытворцаў на рынку

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

з другой траншай крэдыту СФФ адбылося неспадзявана: ні Мінфін, ні Мінэканоміі, ні Мінэканоміі і Мінэканоміі не змаглі забяспечыць належны

ПАСТАНОВА

Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб правядзенні дадатковых паўторных выбараў дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і дэпутатаў мясцовых саветаў дэпутатаў Рэспублікі Беларусь

З мэтай забяспечэння неабходных умоў для рэалізацыі паважанай Канстытуцыі і Законаў Рэспублікі Беларусь «Аб Вярхоўным Савета Рэспублікі Беларусь», «Аб мясцовым краванні і самакіраванні ў Рэспубліцы Беларусь» па пытанніх дзейнасці вышэйшага заканадаўчага органа і органаў прадстаўнічай ўлады Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь пастаўляе:

1. Даручыць Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэфэрэндумаў дадатковыя правесці паўторныя выбары ў акругах, дзе пры правядзенні папярэдніх выбараў не былі выбраны дэпутаты Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, не пазней канца лістапада 1996 года. Рэкамендаваць тэрытарыяльным выбарчым камісіям па выбарах дэпутатаў мясцовых саветаў дэпутатаў мясцовых саветаў дэпутатаў адначасова з давыбарамі дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь.

2. Прэпанаваць Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь забяспечыць фінансаванне арганізацыі і правядзення дадатковых паўторных выбараў дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і дэпутатаў мясцовых

Саветаў дэпутатаў Рэспублікі Беларусь у межах вызначанай бюджэтнай сумы ў адпаведнасці з заяўкамі Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэфэрэндумаў.

3. Прэзідэнт Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэфэрэндумаў, Пракуратуры Рэспублікі Беларусь, міністэрствам і іншым цэнтральным органам кравання, адпаведным мясцовым Саветам, выканучым камітэтам, сродкам масавай інфармацыі забяспечыць правядзенне арганізацыйна-тэхнічных мерапрыемстваў па падрыхтоўцы і правядзенню дадатковых паўторных выбараў дэпутатаў у адпаведнасці з Законамі Рэспублікі Беларусь «Аб выбарах дэпутатаў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь» і «Аб выбарах дэпутатаў мясцовых саветаў дэпутатаў Рэспублікі Беларусь».

4. Гэта пастанова ўстаўляе ў сілу з дня яе аб'яўбавання. Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С.ШАРЭЧКІ.

31 мая 1996 г., г.Мінск. № 339-ХІІІ.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЦІ КОЖНЫ ЖАДАЮЧЫ НАБУДЗЕ САБЕ КВАТЭРУ?

ЧАРНОБЫЛЬ І САЦЫЯЛЬНАЯ ПАЛІТЫКА

ПАСЛЯ ТАГО, ЯК ГРЫМНУЎ ПРЭЗІДЭНЦКІ ГРОМ...

Як нарадзілася і як сёння «разязваецца» скандальная сітуацыя з жыллём для перасяленцаў «чарнобыльска» ў Дрыбінскім раёне на Магілёўшчыне?

Пра тое, каго і як пакараў Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка сваім указам за халатны адносіны да ўзвядзення, эксплуатацыі і захавання «чарнобыльскага» жылля ў Дрыбінскім раёне, паўтараць не будзем. Як і пра колькасць «раскулечаных» кватэр і дамоў, лічбы нанесенага ўрон — усё гэта цвёрда агульнавядома.

Успомнім, аднак, цікавую, цяпер ужо даволі забытую дэталю: у сваёй част Дрыбінскі раён (як новая адміністрацыйная адзінка) створаны пад барабанны баям менавіта «пад ідэю» планаванай перасяленцы «чарнобыльска», узвядзення ўзгорных аграпрадмоў. У выніку ж атрымалася «эксперимент» зусім іншага кшталту: халатныя і, атрымалася, як заўсёды, і нават горшы.

Што прывяло да такога сумнага выніку? Якой роля трыба атрымаць з «дрыбінскага скандалу»? На гэтыя і іншыя пытанні адказвае намеснік старшын Магілёўскага аблвыканкома Анатоль Ісавіч.

— Прэзідэнтскае ўказ, які належаць дакументам такога ўзроўню, спрашчае ў сабе ўсе факты і дае толькі асноўныя, канчатковыя высновы. Але ж цікава даведацца, што ўяўляе сабой і, скажам так, «пабудованая частка айсберга». Ці зможаце вы, Анатоль Ісавіч, абмяліваць механізм гэтай з'явы, калі з'явіліся магчымасці раскрыдання недабудаваных катэджоў, а потым — суровыя абавязанні і пакаранні?

Мне ўжо прыходзіла тлумачыць гэтую сітуацыю, але бачу, што перабраць больш падрабязна расказ.

Возьмем для прыкладу Кароўчына — адзін з пасёлкаў для перасяленцаў. На той час, калі там узводзіліся і дабудоваліся дамы і катэджы, былі і жаданцы туды пераехаць з забудаванай зоны, меліся афіцыйныя спісы канкрэтных асоб і сям'яў — будучыя насаслаў. Скажам, што мы не ведалі, для каго канкрэтна ўзводзіцца «чарнобыльскае» жыллё, — было б проста няпраўдай. Зрэшты, усё гэта вельмі лёгка даказваецца дакументамі.

Але... Рашэнні па адсяленню людзей, яго арганізацыі прымаўся на рэспубліканскім узроўні, як вядома, даволі марудна, будаваліся пасёлкі таксама доўга. Чаго ж здзіўляцца, што частка жыхароў забудаванай зоны, не дакажучыся нашай «выратавальнай руцэ», самастойна адлучыліся выехаць — хто ў чыстыя вобласці Беларусі, хто ў Расію, Казахстан, Прыбалтыку — у часы, калі ішчы існаваў Саюз, гэта было цалкам магчыма. Адым слоўцамі, што як мог, так і ратаваўся ад «мігрантаў». Некаторыя, праўда, наокуп адмовіліся пераехаць.

Калі ж чарнобыльскія пасёлкі нарастае пабудавалі, то высветлілася, што ў некаторых з іх дамоў пабудавана нават больш, чым патрабавалася перасяленцам, колькасць якіх у параванні з афіцыйнымі спісамі жаданцоў пераехаць на той час зменшылася. Так і з'явілася жыллё, незапрацаванае канкрэтнымі асобамі, для якіх яно ўзводзілася.

Пра сітуацыю, якая ўзнікла на той час, аблвыканком даведаўся прама-рудавання даведаў да ведамаў ўрада, і Вярхоўнага Савета, і тагачаснага Дзяржаўна-чарнобыльскага (цяпер МНС) — Міністэрства па надзвычайных сітуацыях). Прычым, іх прадстаўніцтвам гэтыя катэджы былі паказаны на месцы: бачыць, яны практычна гатовыя. Яны сапраўды былі падрыхтаваны да засялення, а некаторыя з іх наокуп былі ўжо прыняты дзяржаўнай.

Але вось сумны факт: нікто з вышэйпералічаных дзяржаўных структур не даў аблвыканкому дазволу, каб мы змелі пасяліць у «незапрацаваныя» дамы тых людзей, якіх спецыялістаў з маскоўскіх навуковых гаспадарак, якія павінны былі абслугоўваць сацыяльна-бытавую сферу новых пасёлкаў. Трыба ж улічыць, што з перасяленцаў «чарнобыльска» ў Дрыбінскім раёне фарміраваліся новыя калгасы — ім былі патрэбны не толькі дамы і механізатары, але і электрык, урач, паштальон, іншыя спецыялісты самых розных прафесій. З адсяленням жа вёсак і гаспадарак пераехалі ў асярэднім састарэлыя людзі, пенсіянеры, таму што моладзь і спецыялісты да таго часу ўжо выехалі самастойна.

Так што паўтараю: засяляць свабодныя дамы маскоўскія спецыялісты нам не дазволілі. — Значыць, дзейнічаў нейкі даўны стандарт? Вядома, што, напрыклад, у Брэсцкай і Гродзенскай абласцях такія падходы практыкаваліся ледзь не паўстагоддзі.

У нас жа атрымалася па-іншаму. Старшыня Дрыбінскага раённага выканкома (цяпер ужо вызвалены ад пасады) Б. Гушча выкарыстаў права кіравання і сваім рашэннем аддаў шэраг свабодных «чарнобыльскіх» кватэр пад засяленне новых спецыялістаў, пра якіх мы вядзі гаворку. А потым...

А потым у вобласць прыбыла выязная катэгія Рэспубліканскай пракуратуры. Генеральны пракурор праўдз у аблвыканком пасаджэнне калегі, на якім далі чыны і Гушчы, і Сазонава, і Сёмкіну (цяпер ужо былому намесніку старшын аблвыканкома). Вердыкт быў

вынесены суровы: вы, маўляў, займаецеся самадзейнасцю, размеркаваць гэта жыллё такім чынам вы не маеце права.

Дзялі ішчы трыба, праўда, дадаць: на той час чарнобыльскія праблемы ў аблвыканкоме я ўжо не ведаў. І толькі параванальна нядаўна, пасля таго, як адпаведным указам Прэзідэнта некаторыя службовыя асобы былі пакараны, гэтыя пытанні часта зноў сталі «маімі».

— Вядома, Анатоль Ісавіч, што некаторыя «чарнобыльскія» пасёлкі былі аддадзены «пад крыло» маскоўскаму калгасу. Атрымліваецца, што і там спалі ў шапку, не глядзячы на ​​незаселеныя катэджы?

— Тут я ў чымсьці магу аперываць інфармацыю, як кажуць, толькі з двух рук. Аднак я ведаў на месцах, гутарыў з кіраваннем райвыканкома, старшыншай калгасу, спецыялістамі, інфармаваў мяне і той жа А. Сёмкін, калі было заўважана, што незаселеныя дамы пачалі ўжо расцягваць, то ён сам далажыў пра гэта тагачаснаму кіраванню аблвыканкома. Тады на абласным узроўні было прынята рашэнне: гэтыя дамы перадаць на баланс маскоўскіх гаспадарак, якія павінны выкарыстоўваць дадзенае жыллё, засяляць яго, калі трыба — дык і вяртаць.

Не скажу, як у далейшым на месцы ялася гэтыя справы, але ў канцы мінулага года мне паведаміла кіраванне калгаса «Кароўчына»: частка дамоў, якія былі незаселены, раскрыданы.

— Жываш не жываш, аднак трыба прызначыць і ў гаспадарках справу праспалі. Вядома, калі раздзялялі пакаранні, пра каго-нікі ўста забавілі.

Справа вымагае прывесці думку памочніка Прэзідэнта С. Пасохава, які ў друку каменціруе сітуацыю наступным чынам: «Стыхія ўсёагульнага раскрадання» мае дакладнае лагічнае тлумачэнне. Па-першае, дамы тут будаваліся не пад канкрэтных людзей, а для партаванія аб выкананні чарнобыльскай праграмы. У выніку мноства неабудаваных і засталася незапрацаванымі. Па-другое, былі спынены афіцыйныя будаўніцтва. І, нарэшце, пераходзіць фармалізм — калі няма жаданцоў з забудаваных раёнаў, то няхай пакаль нікто і не спраўляе тут навааселенцаў.

А якім будзе ваш, Анатоль Ісавіч, каментарый? — З гэтых трох высюў можна паглядзець толькі з адной — з тым, што фінансаванне будаўніцтва «чарнобыльска» жылля сапраўды было спынена. Як толькі ў былым Дзяржаўна-чарнобыльскім ведадзі, што пэўная колькасць перасяленцаў — канкрэтных кандыдатаў на гэтыя кватэры ўжо самастойна вырашыла жылёвую праблему і пераехала ў іншыя месцы, то, вядома ж, фінансаванне работ на «лішніх» дамах было спынена. Некаторыя з іх так і засталіся незакончанымі, а будаўнікі, натуральна, з аб'ектаў пайшлі.

— Тэрмін ліквідацыі вынікаў крадзяжы, рабавання дамоў у пасляках усяго два месяцы, інфармаваў Прэзідэнт аб збройным неабходна будзе да 5 жніўня. Міністр па надзвычайных сітуацыях і абароне насельніцтва ад вынікаў катастрофы на ЧАЭС І. Кенік на гэты конт казаў так: «Я не сумняваюся, што ўсё будзе завершана ў тэрміны, устаноўлены Прэзідэнтам. Але ці ўдасца знайсці гаспадароў у гэтыя кватэры?»

І тут — свой падатэкст, і тут без каментарыя не абыйсцяся.

— Не стану абвешчваць ні гэтага, ні якая-небудзь іншыя выказванні. Затое вось што ведаю дакладна. Я сустракаўся з А. Кізявым, які цяпер выконвае абавязкі старшын Дрыбінскага райвыканкома, разам мы «прайшліся» па кожнай кватэры кожнага пацярпелага дамоў «чарнобыльскіх» пасёлкаў. Пасля гэтага я паставіў прамое пытанне: ці ёсць сэнс дабудовы дамы і ці ёсць сёння жаданцы, якія пасля адвучэння жылля адразу ў яго засяляцца? А. Кізяў дакладна адказаў: «Так, такія людзі ёсць. У нас распрацавана канкрэтная праграма, складзены спі-

НАДЗЕННАЕ

Савецкай школы заўсёды катастрофічна не хапала мужчын-настаўнікоў. Калі ў 1984 годзе ў сярэдняю школу № 2, што ў мікра-раёне Серабранка ў Мінску, прыйшоў працаваць выкладчыкам фізікі Аляксандр Сядзяка, узрадаваліся ўсе: дзеці, іх бацькі, педагогі, педагогічныя начальствы.

Настаўнік быў малады, энергічны, рознабакова адукаваны, выдатна ведаў свой прадмет, умел аспяваць пад гітару, добра ладзіў з дзецьмі... Да таго ж, адным з першых у Мінску Аляксандр Генадзевіч пачаў выкладаць свой прадмет на Беларускай мове.

У Міністэрствае адукацыі, праўда, адразу засумняваліся, што такі неадынаковы чалавек надоўга застанецца ў школе. І мелі рацыю. Малады спецыяліст праз нейкі час наступнае на курсы ЮНЕСКО ў Маскве, пасля чаго яго накіроўваюць на работу ў Танзанію, дзе ён паўтара года выкладае фізіку на англійскай мове маладым афрыканцам.

Хто ведае, як склалася б лёс гэтага чалавек, калі б не крушэнне Савецкай імперыі... Савецкія спецыялісты вяртаюцца дамоў.

Аляксандр Сядзяка нейкі час працуе ў металургічным цэнтры Міндучкаўскай Рэспублікі Беларусі. Але неўзабаве ён вяртаецца ў тую школу, дзе пачынаў настаўнікам фізікі, але ўжо ў іншай якасці — дырэктара.

— Чаму я стаў настаўнікам? — здзіўлена перапытае Аляксандр Генадзевіч. — Напэўна, так склаліся абставіны, што я сярод мусу абраць гэты шлях. Хаця ў час вучобы ў БДУ на фізічным факультэце пра школу нават не думаў. Запраграміраваў сабе спачатку на навуковую дзейнасць, наступіў у аспірантуру. Пералом адбыўся ў войску, дзе я сутыкнуўся з салдатамі, якія, хаця і скончылі школу, не мелі элементарных ведаў ні па матэматыцы, ні па фізіцы. Я мусу займацца з імі. Менавіта тады ўва мне і выспела думка, што трыба ішчы ў школу, трыба добра вучыць дзяцей, трыба нешта рабіць самому, каб невукаў і базродных у нашай краіне было як мага менш.

Школа, дзе дырэктарам цяпер Аляксандр Сядзяка, нягледзячы на ​​усе перыпетыі апошніх часоў, захавала статус Беларуска-моўнай.

Цікавае і наборы ў першыя класы, як кажа дырэктар, няма. У горадзе школа лічыцца прэстыжнай. Тут паглыблена вывучаюць англійскую, французскую і польскую мовы. Вучні, якія заходзяць у спецыялізаваных класах, добра падрыхтаваны да таго, каб мець атасуны са сваімі равеннікамі з Польшчы, Францыі, і ўжо збіраюцца пабываць у гэтых краінах, а таксама прымаць гэстыя адгукі.

У другую школу ходзяць не толькі свае, «мікрабеларускія» дзеці, але ездзяць з усіх куткоў Мінска ўся тым, хто не знайшоў школы з беларускай мовай навування палізу свайго дома.

Калі я прыхаля ў Серабранку і на тра-лейбусным прыпынку папалілася, дзе знай-сці другую школу, двое дзяцдыкоў сталага веку з неадбэрэжым глянулі на мяне, маўляў, як гэта можна не ведаць такіх элемен-тарных рэчэй.

— Школа і дзіцячыя садкі разам у нас — як дзіцёны гарадок, — дадаваў да ўдаклад-нілі яны, паказаўшы ў глыб двароў.

Педагагічныя калектывы школы і нава-кольных дзіцячых садоў адлучылі летася кандыдатуру Аляксандра Сядзякі ў якасці дэпутата ў Вярхоўны Савет Беларусі. Але з-за нізкай актыўнасці выбарчыку выбары на гэтым участку ўвогуле не адбыліся.

— У асярэднім, — лічыць Аляксандр Ге-надзевіч, — з той прычыны, што людзі рас-чараваліся ў ўладзе, у яе здольнасці змя-ніць жыццё да лепшага.

Той стан, у якім апынулася наша гра-мадства, якое перад партызай эканамічнай і палітычнай катастрофы не кансаладвала-ся, а расквалася на бедных і багатых, на маладых і старых, на тых, хто выступае за ўваршэнне і тых, хто за забуршэнне, на тых, хто за Расію і тых, хто за Беларусь, вядзе да яшчэ большага паглыблення крызісу.

Калі мы хочам, каб Беларусь і яе народ сталі сапраўды еўрапейскай дзяржавай, трыба пачынаць з гісторыі і школы. На сёня-шні дзень школа — гэта адзіны ў краіне інстытут, які яшчэ больш-менш захаваша. Менавіта школа — гэта апошні шанц і на-дзея краіны.

Той стан, у якім апынулася наша гра-мадства, якое перад партызай эканамічнай і палітычнай катастрофы не кансаладвала-ся, а расквалася на бедных і багатых, на маладых і старых, на тых, хто выступае за ўваршэнне і тых, хто за забуршэнне, на тых, хто за Расію і тых, хто за Беларусь, вядзе да яшчэ большага паглыблення крызісу.

Калі мы хочам, каб Беларусь і яе народ сталі сапраўды еўрапейскай дзяржавай, трыба пачынаць з гісторыі і школы. На сёня-шні дзень школа — гэта адзіны ў краіне інстытут, які яшчэ больш-менш захаваша. Менавіта школа — гэта апошні шанц і на-дзея краіны.

— У рэшце рэшт мы з вамі, Анатоль Ісавіч, выйшлі ўсё на тую ж праблему: вядзідзя ў фінансаванні чарнобыльскай праграмы, у прыватнасці — будаўніцтва жылля для перася-ленцаў. Менавіта адсюль рас-це ўвесь іншы «негатыў», які красамовна ілюстравалі фак-ты, падобныя на «дрыбін-скую справу».

— Высновы ўвогуле правільныя. Дадаткова можна было б адзначыць такую ​​акалічнасць: пасёлкі для чарнобыльцаў у вобласці ўзводзілі будаўнікі не толькі з Магілёўшчыны, але і з іншых раёнаў Бе-ларусі. Паспрабуй пры тым, з да-зволу сказаць, — фінансаванні дзяржаўнай утрыманні на аб'-ектах падаручныя калектывы — калі і будавалі мяне на што, і на зар-плату ў іх не хапала. Калі ж яны з'е-лі з будылічарства, то паспрабуй іх выклікаць зноў з Мінска, Брэста і іншых гарадоў.

Пры такой няпэўнасці, аразум-е, — адпавядаюць адносіны да справы, паўршэнні тэхналогіі, брак. Была б нейкая фінансавая дысцыпліна — пасёлкі будаваліся б больш хутка і якасна, дамы не сталі б недобудаванымі, а людзі засяляліся ў іх своечасова. Зніклі б і сітуацыя нахалат «дрыбінскай», якія выклікаюць прымяненне са-мых суровых мераў.

Інтэр'ю праваў Валерыі ЧАРНЫЎСКІ.

— У нас жа атрымалася па-іншаму. Старшыня Дрыбінскага раённага выканкома (цяпер ужо вызвалены ад пасады) Б. Гушча выкарыстаў права кіравання і сваім рашэннем аддаў шэраг свабодных «чарнобыльскіх» кватэр пад засяленне новых спецыялістаў, пра якіх мы вядзі гаворку. А потым...

А потым у вобласць прыбыла выязная катэгія Рэспубліканскай пракуратуры. Генеральны пракурор праўдз у аблвыканком пасаджэнне калегі, на якім далі чыны і Гушчы, і Сазонава, і Сёмкіну (цяпер ужо былому намесніку старшын аблвыканкома). Вердыкт быў

вынесены суровы: вы, маўляў, займаецеся самадзейнасцю, размеркаваць гэта жыллё такім чынам вы не маеце права.

Дзялі ішчы трыба, праўда, дадаць: на той час чарнобыльскія праблемы ў аблвыканкоме я ўжо не ведаў. І толькі параванальна нядаўна, пасля таго, як адпаведным указам Прэзідэнта некаторыя службовыя асобы былі пакараны, гэтыя пытанні часта зноў сталі «маімі».

— Вядома, Анатоль Ісавіч, што некаторыя «чарнобыльскія» пасёлкі былі аддадзены «пад крыло» маскоўскаму калгасу. Атрымліваецца, што і там спалі ў шапку, не глядзячы на ​​незаселеныя катэджы?

— Тут я ў чымсьці магу аперываць інфармацыю, як кажуць, толькі з двух рук. Аднак я ведаў на месцах, гутарыў з кіраваннем райвыканкома, старшыншай калгасу, спецыялістамі, інфармаваў мяне і той жа А. Сёмкін, калі было заўважана, што незаселеныя дамы пачалі ўжо расцягваць, то ён сам далажыў пра гэта тагачаснаму кіраванню аблвыканкома. Тады на абласным узроўні было прынята рашэнне: гэтыя дамы перадаць на баланс маскоўскіх гаспадарак, якія павінны выкарыстоўваць дадзенае жыллё, засяляць яго, калі трыба — дык і вяртаць.

Не скажу, як у далейшым на месцы ялася гэтыя справы, але ў канцы мінулага года мне паведаміла кіраванне калгаса «Кароўчына»: частка дамоў, якія былі незаселены, раскрыданы.

— Жываш не жываш, аднак трыба прызначыць і ў гаспадарках справу праспалі. Вядома, калі раздзялялі пакаранні, пра каго-нікі ўста забавілі.

Справа вымагае прывесці думку памочніка Прэзідэнта С. Пасохава, які ў друку каменціруе сітуацыю наступным чынам: «Стыхія ўсёагульнага раскрадання» мае дакладнае лагічнае тлумачэнне. Па-першае, дамы тут будаваліся не пад канкрэтных людзей, а для партаванія аб выкананні чарнобыльскай праграмы. У выніку мноства неабудаваных і засталася незапрацаванымі. Па-другое, былі спынены афіцыйныя будаўніцтва. І, нарэшце, пераходзіць фармалізм — калі няма жаданцоў з забудаваных раёнаў, то няхай пакаль нікто і не спраўляе тут навааселенцаў.

IV

Усё ў жыцці ўзаемазвяззана і ўзаемаз-лежна, лічыць Аляксандр Генадзевіч. На-прыклад, менавіта школа, на яго думку, ві-навата ў тым, што не дала грамадству элі-ты — высокаадукаваных людзей, якіх прафе-сыйналія заняліся б палітыкай, эканомікай і культуры, пабудовай новай дзяржавы.

— «Трасяніка», на якой размаўляе суча-сная беларуская інтэлігенцыя, выйшлае чы-ноўніцтва — гэта вынік шматгадовай дзей-насці савецкай адукацыйнай сістэмы, і больш за ўсё — школы. Шэрыя, невыраз-ныя, неінтэлектуальныя людзі выйшлі на арэну. Гэта засмучае, — разважае Аляк-сандр Генадзевіч. — Я прыйшоў да высо-вы, што чалавек, які не ведае добра нівод-най мовы — мае адпаведны ўзровень інтэ-лекту і мыслення, культуры.

Па праўдзе сказаць, «трасянічкай» мне троху шкада. Гэта тая самая вучня, якія па-чыналі вучыцца ў 60-х гадах на беларускай

мовай, а пасля таго, як закрылі беларускія школы, даўчаліся па-руску. А на сутнас-ці, не ведаючы добра ніводнай. І даволі многа ў Беларусі, вазьмю на сябе смеласць сказаць, што іх больш, чым тых, хто змог усярэднім і выхаваша сябе беларусам, па-трымат Бацькаўшчыны. Інакш не адбыўся б у нашай краіне той майскі рэфармандум.

Але чаго можна патрабаваць ад людзей, у якіх не выхавана пачуццё нацыянальнай год-насці, гонару за сваю краіну? А гэта ж ця-пэла пакаленне...

Было б несправядліва казаць, што наша школа не ведала перамен у апошнія гады. Яна знаходзіцца ў стадыі рэфарміравання аж з 80-х гадоў! Перш за ўсё адбываецца дыферэнцыяцыя адукацыі. Для больш моцных вучняў адкрываюцца гімназі, ліцэі, якія і паві-ны даваць элітную адукацыю.

Аляксандр Сядзяка, прыхільны рэфармі-равання сучаснай школы, дарчы, лічыць, што яна знаходзіцца цяпер у моцных ідэа-лагічных рамках. У кіраванні, занепако-ны, які бы не нарэбіць нездарнажнік, і таму Міністэрства адукацыі бачыць рабчыя-ня-будз рашучыя крокі ў перабудове школы.

Многае, па сутнасці, з-за таго ідзе па-ста-рому, а рэформа буксуе, аж цяжкі вугта-міль у гурбах снегу.

Пытанне аб нацыянальнай школе цяпер як бы і знята з парадку дня ў дзяржаве. Органы народнай адукацыі пусцілі ўсё на самаіх. Сядзім мы беларусы апынуліся ў меншасці, і многія з іх на маюць магчымас-ці аддаць сваё дзіця ў беларускую школу, таму што калі большасць прагаваслава-ла рускамоўнае навуванне, уся школа звычай-на пераводзіцца на рускую мову. Але мно-гае ў такой сітуацыі, як правіла, залежыць і ад дырэктара школы, настаўнікаў, іх пазі-цыі ў гэтым пытанні. Напрыклад, у другой школе канфліктных сітуацыяў не ўзнікала. Той, хто захаваша вучыць сваіх дзяцей па-руску, пераводзі і ў суседнюю школу, з 350 вучняў таіх аказалася толькі тры.

мовай, а пасля таго, як закрылі беларускія школы, даўчаліся па-руску. А на сутнас-ці, не ведаючы добра ніводнай. І даволі многа ў Беларусі, вазьмю на сябе смеласць сказаць, што іх больш, чым тых, хто змог усярэднім і выхаваша сябе беларусам, па-трымат Бацькаўшчыны. Інакш не адбыўся б у нашай краіне той майскі рэфармандум.

Але чаго можна патрабаваць ад людзей, у якіх не выхавана пачуццё нацыянальнай год-насці, гонару за сваю краіну? А гэта ж ця-пэла пакаленне...

Было б несправядліва казаць, што наша школа не ведала перамен у апошнія гады. Яна знаходзіцца ў стадыі рэфарміравання аж з 80-х гадоў! Перш за ўсё адбываецца дыферэнцыяцыя адукацыі. Для больш моцных вучняў адкрываюцца гімназі, ліцэі, якія і паві-ны даваць элітную адукацыю.

Аляксандр Сядзяка, прыхільны рэфармі-равання сучаснай школы, дарчы, лічыць, што яна знаходзіцца цяпер у моцных ідэа-лагічных рамках. У кіраванні, занепако-ны, які бы не нарэбіць нездарнажнік, і таму Міністэрства адукацыі бачыць рабчыя-ня-будз рашучыя крокі ў перабудове школы.

Многае, па сутнасці, з-за таго ідзе па-ста-рому, а рэформа буксуе, аж цяжкі вугта-міль у гурбах снегу.

Пытанне аб нацыянальнай школе цяпер як бы і знята з парадку дня ў дзяржаве. Органы народнай адукацыі пусцілі ўсё на самаіх. Сядзім мы беларусы апынуліся ў меншасці, і многія з іх на маюць магчымас-ці аддаць сваё дзіця ў беларускую школу, таму што калі большасць прагаваслава-ла рускамоўнае навуванне, уся школа звычай-на пераводзіцца на рускую мову. Але мно-гае ў такой сітуацыі, як правіла, залежыць і ад дырэктара школы, настаўнікаў, іх пазі-цыі ў гэтым пытанні. Напрыклад, у другой школе канфліктных сітуацыяў не ўзнікала. Той, хто захаваша вучыць сваіх дзяцей па-руску, пераводзі і ў суседнюю школу, з 350 вучняў таіх аказалася толькі тры.

мовай, а пасля таго, як закрылі беларускія школы, даўчаліся па-руску. А на сутнас-ці, не ведаючы добра ніводнай. І даволі многа ў Беларусі, вазьмю на сябе смеласць сказаць, што іх больш, чым тых, хто змог усярэднім і выхаваша сябе беларусам, па-трымат Бацькаўшчыны. Інакш не адбыўся б у нашай краіне той майскі рэфармандум.

Але чаго можна патрабаваць ад людзей, у якіх не выхавана пачуццё нацыянальнай год-насці, гонару за сваю краіну? А гэта ж ця-пэла пакаленне...

Было б несправядліва казаць, што наша школа не ведала перамен у апошнія гады. Яна знаходзіцца ў стадыі рэфарміравання аж з 80-х гадоў! Перш за ўсё адбываецца дыферэнцыяцыя адукацыі. Для больш моцных вучняў адкрываюцца гімназі, ліцэі, якія і паві-ны даваць элітную адукацыю.

Аляксандр Сядзяка, прыхільны рэфармі-равання сучаснай школы, дарчы, лічыць, што яна знаходзіцца цяпер у моцных ідэа-лагічных рамках. У кіраванні, занепако-ны, які бы не нарэбіць нездарнажнік, і таму Міністэрства адукацыі бачыць рабчыя-ня-будз рашучыя крокі ў перабудове школы.

Многае, па сутнасці, з-за таго ідзе па-ста-рому, а рэформа буксуе, аж цяжкі вугта-міль у гурбах снегу.

Пытанне аб нацыянальнай школе цяпер як бы і знята з парадку дня ў дзяржаве. Органы народнай адукацыі пусцілі ўсё на самаіх. Сядзім мы беларусы апынуліся ў меншасці, і многія з іх на маюць магчымас-ці аддаць сваё дзіця ў беларускую школу, таму што калі большасць прагаваслава-ла рускамоўнае навуванне, уся школа звычай-на пераводзіцца на рускую мову. Але мно-гае ў такой сітуацыі, як правіла, залежыць і ад дырэктара школы, настаўнікаў, іх пазі-цыі ў гэтым пытанні. Напрыклад, у другой школе канфліктных сітуацыяў не ўзнікала

